UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus sacerdotalis d' sacrame[n]tis: deq[ue] diuinis officiis: et eoru[m] administrat[i]o[n]ibus

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 1512

VD16 N 1517

De penite[n]tiis infirmor[um] & decede[n]tiu[m] de hac vita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30634

Visual Library

ſuſpectus aliq̃s ꝺ q̃ pſumit̃ ꝙ nõ
faciat qꝺ ei pcipit: dicendũ ẽ ei ꝙ
nõ faciat h̃ (puto ꝙ nõ reſtituat ta
lem rẽ de q̃ confitet̃) ꝙ carebit fru
ctu ꝯfeſſiõis. Et iſte eſt modꝰ opti
mus ⁊ ſecurꝰ.

De penitentijs infirmoꝝ ⁊ de/
cedentiũ de hac vita.

Habitis cau

tel' modis ⁊ diſpoſitioni
bus penitentiũ in bona
ſanitate: videndũ eſt de penitẽtijs
infirmoꝝ ⁊ decedentiũ de hac vi/
ta. Eſt igit̃ ſciẽndũ ꝙ ſacerdos
circa quẽlibꝫ moꝛiturũ pmo ad eũ
veniẽs ita q̃rat ſm̃ ꝯſiliũ Anſ. di
cẽs. Chariſſime fili habes ne foꝛ/
te intentionẽ abſtinendi a pctis ſi
ſupuixerꝭ ⁊ de eis ſatiſfaciẽdi? Et
ille dicat ꝙ ſic. Itẽ/ letarꝭ ꝙ in fide
chñiana decedis? ⁊ ille rñdeat/ eti/
am. Itẽ/ faterꝭ te nõ ita b.ĩ vixiſſe
ſic̃ debuiſſes? rñdeat/ fateoꝛ. Itẽ/
credis ꝙ ꝓpt̃ te ẽ moꝛtuꝰ filꝰ ꝺi vi
ui ieſus chñs? Rñdeat/ etiã. Itẽ/
credis reſurrectionẽ moꝛtuoꝝ? re
ſpõdeat/ etiã. Tũc hoꝛtare ĩfirmũ
dicẽs. Age g̃ pñiam dũ ẽ aĩa ĩ te:
habendo verã ꝯtritionẽ: ⁊ in moꝛ
te chñi verã fiduciã cõſtitue. huic
moꝛti te totũ ꝯmitte. hac moꝛte te
totũ ꝯtege ⁊ inuolue. Et cũ dñs
deꝰ tuus voluerit te iudicare. i. iu/
xta pctã tua/ dic: dñe moꝛtem dñi
noſtri Jeſu chñi obijcio inter me
⁊ iudiciũ tuũ. alit̃ tecũ nõ cõtẽdo.
Si dixerit deꝰ ꝙ mererꝭ dãnatio/
nẽ/ dic: attẽdo crucẽ dñi nñi Jeſu
chñi ⁊ illa merita mea: ꝗpꝰ q̃ꝫ me/
ritũ offero pro merito meo. nõ qꝺ
ego hĩc debuiſſem nõ habeo. Iſtꝭ
ſic habitꝭ audiat eiꝰ ꝯfeſſionẽ. q̃ cũ
ꝯfeſſus fuerit: nõ ẽ ei imponenda
q̃ntitas pñie/ ſꝫ ĩnoteſcenda. xxvj.
q. vij. ab infirmis. q̃ poſtq̃ꝫ conua
luerit/ illã pñiã ſuare debebit. Di
cat g̃ ei cõfeſſoꝛ. Bone fili/ ecce tu
ꝓ iſtis pctĩs tantũ deberes pati ſi
ſupuiueres: vñ exq̃ iã nõ potes ſa
tiſfacere ꝓ eis in pñti vita: doleas
ſaltẽ q̃ntũ potes. roga tñ amicos
ad faciendũ ꝓ te oꝛones ⁊ elẽynas.
ſi aũt ꝯualuerꝭ accedas iterum ad
me: ⁊ ego iniungã tibi pñiam ſalu
tarẽ. Quare aũt ĩnoteſcenda ẽ pe/
nitẽtia talit̃ decedẽti? Archi. in di
cto c. ab ĩfirmis. ꝺt ꝙ ꝓpt̃ duo. ſ. vt
ſciãt amici quã recõpẽſatiõeꝫ face
re debeãt: ⁊ vt iſte ſciat q̃lit̃ penite
re debeat ſi ſupuixerit. Et ideꝫ po
nit ꝟba q̃lit̃ tales ſũt admonendi/
dicens. Talia pctã q̃lia tu ꝑpetra/
ſti tot annoꝝ a nobis pñiaꝫ accipi
unt: ſꝫ te iterim q̃uſqꝫ euaſerꝭ foꝛ/
te expectamꝰ: vt tũc tibi cõgruam
pñiaꝫ ĩponã. ſi aũt dñs nr̃ vite ter
minũ tibi dare voluerit: ꝑ autoꝛita
tẽ petri ⁊ pauli pncipis cui date ſt̃
claues regni celoꝛum/ abſoluo te a
pctis tuis pdictꝭ: ⁊ ſacrificia ⁊ pre
ces necnon elemoſynas ⁊ ieiunia/
necnõ ⁊ cetera opa pietatꝭ q̃ ꝓ te fi
ant tibi ꝓfutura in redemptioneꝫ
aĩe iudicoꝛ ⁊c̃.

Quõ ſacerdos ſe hẽc de
beat erga infirmos.